

[Ebba Strange]

Jeg vil godt takke for debatten. Jeg vil starte med at takke for, at jeg kan konstatere, at der i Folketinget i hvert fald er en helt utvetydig, enstemmig opfattelse af, at diskrimination af seksuelle minoriteter skal modarbejdes, ikke er acceptabel i det samfund, vi lever i. Det er under alle omstændigheder en god melding at få ud.

Dernæst skal jeg takke de partier, der har tilsluttet sig lovforslaget. Jeg skal nok kommentere det lidt mere; det gælder Socialdemokratiet og VS. Med den tilslutning kan jeg konstatere at der er et flertal i Tinget bag forslaget, og det er vi selvfølgelig glade for fra forslagsstillernes side.

Jeg skal prøve at kommentere nogle af de indlæg, der er kommet, og jeg vil selvfølgelig tage justitsministerens først. Justitsministeren starter med at spørge: hvad tjener de seksuelle minoriteter bedst? Er det straf og forbud, eller er det oplysning? Jeg mener ikke, vi skal stille spørgsmålet på den måde. Jeg mener, de to ting skal arbejde hånd i hånd. Jeg synes, at kommissionen, som Folketinget har nedsat, og alle vi, der beskæftiger os med disse ting, har en klar oplysningsforpligtelse, og den bør vi opfylde. Jeg ved godt, at når det drejer sig om at påvirke holdninger og meninger hos danskerne – og i øvrigt også hos folk i udlandet – så er oplysningsvejen en udmærket vej at gå.

Når vi alligevel har ment, at det var rigtigt på dette tidspunkt at fremsætte forslaget om at lade seksuelle minoriteter omfatte af de bestemmelser om diskrimination, vi i forvejen har dels i straffeloven, dels i antidiskriminationsloven, skyldes det bl.a. et ønske fra de homoseksuelle selv. Derfor skal mit svar til ministeren være, at når de grupper selv mener, at de kan have interesse i den beskyttelse, der ligger i en lovgivning, så lytter jeg til det. Som hr. Tinning også henviste til, har vi jo i bemærkningerne til lovforslaget ridset nogle begrundelser op, som er begrundelser for, at det vil være en støtte til en antidiskriminationsholdning i samfundet at få gennemført de her regler.

Så spørger ministeren: hvorfor ikke andre minoriteter, hvorfor alene seksuelle minoriteter? Jeg vil sige – og det ved ministeren også godt – at allerede i 1971, da den antidiskriminationslov, vi har nu, blev gennemført, kom der en henvendelse fra den organisati-

on, bøsserne og de lesbiske havde dengang, med ønsket om at blive omfattet af loven.

Det blev afslået, fordi det, man gjorde i 1971, først og fremmest var at følge FN-konventionen op, og derfor blev de afvist. Siden har de arbejdet meget for det, og når de arbejder for det, er det selvfølgelig, fordi de føler den diskrimination, de bliver udsat for. Det er muligt, at der også er andre minoriteter, der gør det, og jeg synes da også, vi skal være åbne over for henvendelser fra dem. Mig bekendt foreligger der ikke henvendelser fra andre minoritetsgrupper, men hvis ministeren er i besiddelse af sådanne henvendelser, er det klart, at vi må være interesserede i at se dem i retsudvalget under vores arbejde med dette lovforslag.

Det er også rigtigt – hvad ikke alene ministeren, men også andre ordførere har været inde på – at alle partier i 1971 var betænkkelige ved diskriminationslovgivningen på grund af ytringsfriheden, og jeg kan selvfølgelig især ikke lægge skjul på, at mit partis ordfører var ganske særlig meget bekymret.

Jeg ved ikke, om det er en tanke fra justitsministerens side, men det er jo imidlertid gået sådan, at den samme ordfører nu er blevet formand for kommissionen, der skal se på de homoseksuelles stilling i samfundet. Jeg ved, at han står bag det forslag, som vi har taget udgangspunkt i, da vi udarbejdede vores, og at nogle af de begrundelser, han giver for det, er nogle af de samme begrundelser, som også hr. Bernhard Baunsgaard og i øvrigt også hr. Tinning har været inde på, nemlig at når vi har diskriminationsbestemmelserne, så kan det – sikkert ikke med rette – opfattes sådan, at når man ikke er nævnt i den opremsning, så gør det ikke noget, at man bliver diskrimineret.

Det er på den baggrund, vi har syntes, det var rigtigt ikke at tage udgangspunkt i ytringsfriheden i dag, men i, at vi har en diskriminationslovgivning. Her er nogle grupper, som oplever sig som diskriminerede, og som vil føle sig støttet af at blive omfattet af lovgivningen. Derfor.

Der er nogle, der har haft korte bemærkninger til ministerens udtalelser om, at vi skulle have afventet Straffelovrådets kommentarer til det. Jeg skal derfor blot sige, at jeg er enig med hr. Lenger og hr. Bernhard Baunsgaard i deres bemærkninger i den anledning. Her har vi faktisk en kommissions-